

VALÈRI BERNARD

LEI BÓUMIAN

I

La Mountado de la Ginèsto.

— Hòu! d'eilavau! lèu! lèu! venès!

Lou càrri barrulavo chin-cherin tirassa pèr un rosso aflaquido, e lou bóumian, que menavo, de la man si paravo leis uei contro lou soulèu pèr miés vèire d'ounte cridavon; à soun caire de nistoun mita nus arpatejavon. Lou fenestroun de davans si durbiguè, uno tèsto mouro nasejè.

Lèu! lèu! cambarado! countuniavo Malan au daut de la mountado.

E fasié signe devers uno outro carriolo quasimen novo acoutado contro la peiriero.

Un vièi sauté dóu càrri; s'ausiguè de voues rauco de fremo. A-n-un centenau de mètre s'aplantèron, desvisajant curiosamen aquel ome ei gèste desmemouria.

— Venès! Mai venès! vous diéu! cridè Malan s'avançant d'élei; fraire, l'a'n malaut eicito!

E tourna-mai fasié signe devès sa carriolo.

— Que li a? Sias pas gitano? questiounè lou vièi, mesfisènt.

Lei nistoun enviroútavon Malan. Uno fàci de rèire-grand despenchinado e grimacejanto si faguè vèire au caire de la fàci mouro encadrado pèr lou fenestroun.

— Li a, diguè Malan, que moun coulègo a la fèbre, aqui, e que si mouere bessai; ajudas-mi!

— Dània! faguè lou vièi en si revirant, vène!

La vièio estrafaciado venguè lei rejougne, e 'mé lou vièi seguissèron Malan entremen que lou jouine bóumian arrestavo soun càrri sus lou bord de la routo en fàci l'autre càrri.

La cavalo de Malan, desatalado, peissié l'erbo raro à travès dei pèiro; lou vièi si n'avancé, l'aluquè 'm' interès, leissant la vièio souleto emé Malan intra dans la carriolo. Lei nistoun s'èron mes à juga.

Lou jouine bóumian vengu prèchi lou vièi, à la chut-chut li disié seis impressien en espinchant d'un uei esbalauvi aquelo carriolo mita-novo emé sei gràndei vitro.

Au dintre s'ausissié parla; si n'avancèron: la pouerto èro badiero.

— Laisso-mi! boulavo uno voues feblo, laisso-mi esta siau! Malan! Perqué diàussi leis agué souna!... Es rèn, entèndes, es rèn... de repaus!

Cado paraulo èro un tussi.